

آیا مناسکستان را آموختید؟

عرفات سرزمینی است در نزدیکی مکه که زائران در آن وقوف می‌کنند و آغاز مناسک حج امروزی که به حج ابراهیمی شهرت دارد و منتسب به حضرت ابراهیم نبی سلام الله علیه است از آنجا آغاز می‌شود.

عرفات سرزمینی است در نزدیکی مکه که زائران در آن وقوف می‌کنند و آغاز مناسک حج امروزی که به حج ابراهیمی شهرت دارد و منتسب به حضرت ابراهیم نبی سلام الله علیه است از آنجا آغاز می‌شود.

به گزارش ایسنا، در بخشی از یک یادداشت در روزنامه جام جم آمده است: «و حاجی اول ابراهیم بود و قربانی اول اسماعیل! آنگاه که جبرئیل مناسک حج را به او آموخت، از او پرسید: «أعرفت مناسکک؟ آیا مناسک خود را آموختی؟» و ابراهیم پاسخ داد: «آری» و از همین رو آن منطقه عرفات یا عرفه نامیده شد. و به این ترتیب از جبرئیل امین که ۳۰۰۰ سال پیش از آدم ابوالبشر(ع) به حج رفت، برای اولین بار حج با آداب و رسوم امروزی به وسیله ابراهیم خلیل انجام شد؛ همان که اسماعیل را به قربانگاه برد تا ماموریت خود را به تمام گذارده باشد. تا حسین بن علی بن ابیطالب علیهم السلام، که در عرفات حج جدیدی آموخت؛ حجتی که یک قربانی نداشت و زمزمی از خون به جوشش آورد که تا قیامت سرد و آرام نخواهد دید. حج را اگر مبدا ابراهیم علیه السلام است، عرفات را حسین ستون و سقف گذاشت و آن چه را بر او از خدا نمایان گردید، هیچکس درک نکرد.

جای پای پیامبران

عرفات سرزمینی است در نزدیکی مکه که زائران در آن وقوف می‌کنند و آغاز مناسک حج امروزی که به حج ابراهیمی شهرت دارد و منتسب به حضرت ابراهیم نبی سلام الله علیه است از آنجا آغاز می‌شود.

بر طبق منابع مختلف تاریخی این سرزمین که در کنار جبل الرحمه قرار دارد را پیامبران زیادی برای عبادت درک کرده اند و امروزه نیز حاجیان پیش از شروع مناسک باید آنجا شب را به بدویت بگذرانند.

شیعیان در این روز دعای عرفه می‌خوانند که به سه روایت آمده مهم ترین آن دعای عرفه به نقل از امام حسین علیه السلام است که پس از قرائت این دعا، حج را به قربانگاه ترک کردند و مبدا جدیدی در تاریخ رقم زدند.

روایت ها می گویند حسین بن علی علیه السلام که این دعا را در دامنه جبل الرحمه می خواندند پس از پایان این دعا که سرشار از مضامین عرفانی و فرازهای عاشقانه با معبود است به پهنای صورت اشک می ریختند و همراه حرم و یاران خود به سمت عراق و کوفه راهی شدند.

عرفه از روزهای مهم تقویم شیعیان است و زیارت امام حسین علیه السلام و روزه در این روز بسیار سفارش شده است.

در تایید عرفه همین بس که بنا بر روایتی از پیامبر اکرم(ص)، گناहانی وجود دارند که تنها در عرفات بخشیده می شوند و بر اساس روایتی از امام صادق(ع)، گناهارترین شخص کسی است که از عرفات برگردد و گمان کند بخشیده نشده است.

اما عرفه برای ما معنای دیگری دارد. عرفه روز امضای برات کربلاست برای آن که می خواهد عاشورا را در بین الحرمین درک کند، اتفاق بزرگی که سال گذشته از آن محروم شدیم.

عرفه را در فضای باز می خوانند. زیر آسمان خدا و مردم می آیند و بر زمین داغ می نشینند و لا اله الا انت را زمزمه می کنند، بعدازظهر روز پیش از عید قربان و تهران که نه، دنیا پر است از آنها که دلشان در صحرای عرفات پیش صاحب الزمان است که دارد در بین حاجیان به گمنامی حج می گذارد.

کم ما، زیاد آنها

«و داوود نبی چون در عرفه وقوف کرد و جمعیت مردم را فراوان دید از جبل الرحمه بالا رفت و به درگاه الهی دعا کرد. پس از آن که مناسکش پایان یافت جبرئیل امین بر او نازل شد و فرمود: ای داوود، خدایت می فرماید چرا از کوه بالا رفتی؟ پنداشتی صدای کسی بر خدا پوشیده خواهد ماند؟»

آیا آموخته ایم؟

و حاجی اولین، حسین علیه السلام بود و در غروب عرفه پس از آن باران رحمتی که از چشم‌ها جاری کرد، راه دیگری پیمود؛ راهی که حسین شناسان آن را خروج می‌دانند.

و او که می‌داند از کف صحرای حجاز هم صدایش به عرش می‌رسد، انگار برای ما می‌خواند، انگار برای ما راه می‌کشد، راهی که ۱۴۰۰ سال است پیش روی ما قرار دارد. راهی که هر روز عرفه که از راه می‌رسد انگار که حسین علیه السلام بر دامنه کوه رحمت می‌ایستند و از دنیا می‌پرسد: «أعرفتم مناسککم؟» و ما در پاسخ به این سوال انگار در مقابل خودمان ایستاده ایم که آیا مناسک ما را آموخته ایم؟!»